

Ey Sevgili

– Polat Tek · 20 Temmuz 2014

Sen susma sevgili
Susup da yüreğimi yakma
Öyle bir sözle vur ki beni
Tüm şehri ayaklar altına alıp
Bir sana koşayım...

Sen yüzünü çevirme
Küsüp de gitme ötelere
Beni mecnun etme buralarda
Bir selam da olsa yolla uzaklardan
Kuş olup kanatlanayım
Bir sana uçayım...

Sen kaybolma dünyamdan
Sızlayan yanıma asma geceleri
Öyle bir aydınlat ki karanlığı
Sensizliğin zincirlerini kırayım
Kurtulayım yalnızlığın koynundan
Yüreğimi asayım gökyüzüne
Bir senin yıldızın olayım...

Sen küreklere asılma sakın
Bilmediğin denizlere yelken açma
Yalnızlığın demirini yüreğime çakma
Bu limanda martıları ağlatma
Dalgaların anaforunda kaybolma
Ben sana muhtaçken...

Ey sevgili
Sen ki;
Karabulutlara inat
Mavileri as gökyüzüne
Avuçlarında biriken umutları
Öyle bir savur ki
Kirlenmiş dünlerimiz utansın

Utansın ki;
Ben sana Yağmurla geleyim...